

Man må imidlertid samtidig konstatere, at der stadig er grund til at være stærkt på vagt mod disse sygdomme.

Det afgørende argument for at foreslå lovens revision udsat endnu en gang er dog en række forslag, som er fremsat af et udvalg nedsat under justitsministeriet, den såkaldte *prostitutionskommission*. Forslagene, der væsentligst går ud på at bekæmpe prostitution ved forskellige forsorgsforanstaltninger, er af stor interesse også for bekæmpelsen af kønssygdomme, fordi den befolkningsgruppe, som forslagene tager sigte på, rummer særlig mange smittekilder for kønssygdom. Det må derfor forekomme hensigtsmæssigt at vente med at revidere kønssygdomsloven, til det er afklaret, hvilke foranstaltninger prostitutionskommissionens forslag vil resultere i.“

Lovforslaget vedtoges i folketinget uændret og enstemmigt uden forudgående udvalgsbehandling.

---

### 39. Lov om hjemmesygepleje. (Indenrigsminister *Carl Petersen*). [A. sp. 141. — C. sp. 227].

Fremsat skriftligt i folketinget  $24/10$  (F. sp. 409). 1. beh.  $30/10$  (F. sp. 617). Partiernes ordførere: Mørk, Ellen Poulsen, Hanne Budtz, Ingeborg Refslund Thomsen, Petra Petersen og Søren Olesen. Henvist til udvalg på 17 medlemmer (Mørk, Nina Andersen [formand], Bladt, Th. Carlsen, Boye Hansen, Poul Hansen (Svendborg), Evald Kristensen, Sofie Pedersen, Ellen Poulsen, Alfred Bøgh, Thisted Knudsen, Krogh, Sønderup, Hanne Budtz, Clausen (Olufskjær), Marie Antoinette von Lowzow og Ingeborg Refslund Thomsen [næstformand]). Betænkning (B. sp. 311) afgivet  $15/3$ . (Ordfører: Mørk). 2. beh.  $20/3$  (F. sp. 3259). 3. beh.  $22/3$  (F. sp. 3324). *Loven stadfæstet 29. marts 1957*. (Lovt. nr. 79).

Om baggrunden for loven fremgår af indenrigsministerens fremsættelsestale og af lovforslagets bemærkninger bl. a. følgende:

Hjemmesygeplejen er her i landet *startet på privat initiativ* i slutningen af forrige århundrede ved dannelse af særlige foreninger, som oprettede lokale hjemmesygeplejevirkksomheder. Senere kom sygekasserne med i arbejdet, og efterhånden blev det almindeligt, at også kommunerne ydede tilskud til hjemmesygeplejevirkksomhederne.

Først ved socialreformen i 1933 blev der givet lovregler om hjemmesygeplejens forhold. Disse bestemmelser betød i realiteten kun en bekræftelse af den gennem praksis udviklede tilstand. På et